

PARAULA I VIDA

Quaresma en temps d'epidèmia

Estem vivint una Quaresma única i sembla que també podria ser així la Setmana Santa i la Pasqua, a causa del coronavirus Covidien-19 i l'estat d'alarma declarat per les autoritats. Estem confinats i cansats, potser estem vivint molta incertesa, angouxa, patiments i sobretot dolor per les víctimes i per tots els infectats, pels qui tenen dificultats en la seva economia i pels més vulnerables, que són molts. I, al costat de tot això, també estem vivint l'heroisme de moltes persones que s'han entregat amb generositat pel bé dels infectats, perquè la sanitat i el país funcionin. I segurament que cadascun de nosaltres estem intentant estimar amb obres el nostre proïsme. També la Diòcesi, les parròquies i comunitats, privades de la celebració comunitària de la fe, hem hagut de trobar altres maneres de viure-la, de mantenir ferma l'esperança, de pregar amb fervor i de continuar estimant i servint Déu i els germans. Hem de continuar demanant que el Senyor ens alliberi d'aquesta epidèmia, de tots els mals i de qualsevol pertorbació,

agraïnt i pregant també per les nostres famílies i per les autoritats, els metges i personal sanitari, les forces de seguretat, els dirigents de la cosa pública i els qui estan pendents que les coses funcionin i la vida tiri endavant.

Hem de tenir molta confiança. Déu mai no ens deixa i se'ns fa present en totes les circumstàncies de la vida, per dures o fosques que ens puguin semblar: «*Ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res, perquè us tinc vora meu; la vostra vara de Pastor m'assereña i em conforta*» (Sl 23,4). Ell sabrà treure bé d'aquest mal, i vol que lluitem contra el mal, amb el bé. Demanem que remeti l'epidèmia i que ben aviat ens puguem refer sanitàriament i econòmicament. Mentrestant, estiguem pendents dels més vulnerables i mirant de superar aquests moments d'angoixa i de dolor, amb coratge i esperança. Hem de viure de la pregària i de l'esperança, i oferir-les a tots, com un testimoniatge d'amor. Estimem amb esperança i trobem el suport en la pregària.

Aquest és el missatge que el Sant Pare Francesc des de l'inici d'aques-

ta epidèmia, ens ha recomanat: la pregària confiada a la Mare de Déu. Fem-ho també nosaltres. Cada dia resa aquesta oració:

«Oh Maria, Vós resplendiu sempre en el nostre camí com a signe de salvació i d'esperança. Nosaltres ens confiïm a Vós, Salut dels malalts, que prop de la Creu vau ser associada al dolor de Jesús, mantenint ferma la vostra fe.

Vós, Salvació de tots els pobles, sabeu de què tenim necessitat i estem segurs que proveïreu, perquè, com a Canà de Galilea, pugui retornar l'alegria i la festa després d'aquest moment de prova.

Ajudeu-nos, Mare del Diví Amor, a conformar-nos a la voluntat del Pare i a fer el que ens dirà Jesús, que ha pres sobre seu els nostres sofriments i ha carregat els nostres dolors per conduir-nos, a través de la Creu, a l'alegria de la Resurrecció.

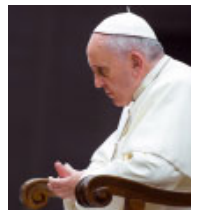
Sota el vostre mantell ens emparem, Santa Mare de Déu; escolteu les nostres pregàries en tota necessitat i aparteu-nos sempre dels perills, Verge, gloriosa i beneïda. Amén.»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Units amb les pregàries convocades pel Sant Pare

Els lemes #OremosJuntos i #PrayForTheWorld són la proposta del Sant Pare Francesc per obrir pregàries a tot el món per pregar per les víctimes provocades pel COVID19. El nostre Bisbat s'hi ha unit a través del web, de les xarxes socials, amb pregàries individuals a les famílies, a les llars d'avis, a les congregacions, i el mateix Arquebisbe Joan-Enric. El dimecres 25 de març, amb motiu de la Solemnitat de l'Anunciació, a les 12 h vàrem pregar tots junts el Pare Nostre. Després a les 19.30 h, des del Santuari de Fàtima, a Portugal, vàrem retransmetre a través del web, el Sant Rosari pregant per les víctimes, els seus familiars, el personal sanitari. En acabar el Cardenal-Bisbe de Fàtima, consagrà tota la península ibèrica, Espanya i Portugal, al Sagrat Cor de Jesús i a l'Immaculat Cor de Maria. El divendres 27 de març, a les 18 h, el Sant Pare presideix una pregària des de la Plaça de Sant Pere del Vaticà de Roma. La pregària conclourà amb la benedicció eucarística que impartirà *urbi et orbi*, amb indulgència plenària. Aquest acte serà retransmès en directe pel web www.bisbaturgell.org

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Missatge de l'Església al servei del món i de la humanitat

El Concili va llançar als membres de l'Església al servei del món i de la humanitat, al diàleg, a la recerca, a l'honestat intel·lectual, al servei de la justícia i la veritat, a no descuidar la cura integral de la persona i de la Creació. Encara que sigui una mica llarg vull recordar part del missatge que el papa Pau VI va dirigir als homes de ciència en la clausura del Concili perquè em sembla suggeridor i esperançador. Crec que és un missatge generador d'oportunitats:

«Una salutació especial per a vosaltres, els cercadors de la veritat; a vosaltres, els homes del pensament i de la ciència, els exploradors de l'home, de l'univers i de la història (...). Som els amics de la vostra vocació d'investigadors, aliats de les vostres fatigues, admiradors de les vostres conquestes i, si cal, con-

soladors dels vostres desànim i fracassos. També, doncs, per a vosaltres tenim un missatge, i és aquest: continueu buscant sense cansar-vos, sense desesperar mai de la veritat. Recordeu la paraula d'un dels vostres grans amics, sant Agustí: «Busquem amb afany de trobar i trobarem amb el desig de buscar encara més» (...). Però no ho oblideu: si pensar és una gran cosa, pensar abans de res és un deure; desgraciat d'aquell que tanca voluntàriament els ulls a la llum. Pensar és també una responsabilitat: ai d'aquells que enfosqueixen l'esperit per milers d'artificis que li deprimeixen, el fan superb, l'enganyen, el deformen! Quin és el principi bàsic per als homes de ciència sinó esforçar-se per pensar bé? (...). Mai, potser, gràcies a Déu, ha aparegut tan clara com avui la possibilitat d'un profund acord entre la veritable ciència

i la veritable fe, una i altra al servei de l'única veritat. No impediu aquesta preuada trobada. Tingueu confiança en la fe, aquesta gran amiga de la intel·ligència. Il·lumineu-vos en la seva llum per descobrir la veritat, tota la veritat. Tal és el desig, l'alè, l'esperança que us expressen, abans de separar-se, els Pares del món sencer, reunits a Roma en Concili.»

Del «Missatge als homes del pensament i de la ciència», 8 de desembre de 1965, pàg. 92, I Congrés Mundial de Bioètica

Margarita Bofarull, rscj

Fragment de la ponència «Bioètica del Concilio Vaticano II hasta hoy: oportunidades y límites». I Congrés Mundial de Bioètica, El Escorial, 2017.

PALABRA Y VIDA

Cuaresma en tiempos de epidemia

Estamos viviendo una Cuaresma única y parece que también podría ser así la Semana Santa y la Pascua, debido al coronavirus Covidien-19 y el estado de alarma declarado por las autoridades. Estamos confinados y cansados, quizás estamos viviendo mucha incertidumbre, angustia, sufrimientos y sobre todo dolor por las víctimas y por todos los infectados, por los que tienen dificultades económicas y por los más vulnerables, que son muchos. Y, junto a todo ello, también estamos viviendo el heroísmo de muchas personas que se han entregado con generosidad por el bien de los infectados, para que la sanidad y el país funcionen. Y seguramente que cada uno de nosotros estamos intentando amar con obras a nuestro prójimo. También la Diócesis, las parroquias y comunidades, privadas de la celebración comunitaria de la fe, hemos tenido que encontrar otras maneras de vivirla, de mantener firme la esperanza, de orar con fervor y de continuar amando y sirviendo a Dios y a los hermanos. Debemos continuar pidiendo que el Señor nos libere de esta epidemia, de todos los males y de cualquier perturbación, agradeciendo y orando también por nuestras familias y por las autoridades, los médicos y personal sanitario, las fuerzas de seguridad, los dirigentes de la cosa pública y los que están pendientes de que las cosas funcionen y la vida siga adelante.

Debemos tener mucha confianza. Dios nunca nos deja y se nos hace presente en todas las circunstancias de la vida, por duras y oscuras que nos puedan parecer: «*Aunque camine por cañadas oscuras nada temo, porque tú vas conmigo: tu vara y tu cayado me sosiegan*» (Sal 23,4). Él sabrá sacar bien de este mal, y quiere que luchemos contra el mal, con el bien. Pidamos que remita la epidemia y que pronto nos podamos rehacer sanitaria y económicamente. Mientras tanto, estemos pendientes de los más vulnerables y mirando de superar estos momentos de angustia y de dolor, con coraje y esperanza. Debemos vivir de la oración y de la esperanza, y ofrecerlas a todos, como un testimonio de amor. Amemos con esperanza y encontremos el apoyo en la oración.

Este es el mensaje que el Santo Padre Francisco desde el inicio de esta epidemia, nos ha recomendado: que oremos confiadamente a la Virgen María. Hagámoslo también nosotros. Cada día reza esta oración:

«Oh María, tú resplandesces siempre en nuestro camino como signo de salvación y de esperanza. Nosotros nos confiamos a ti, Salud de los enfermos, que bajo la cruz estuviste asociada al dolor de Jesús, manteniéndome firme tu fe.

Tú, Salvación de todos los pueblos, sabes de qué tenemos necesidad y estamos seguros que proveerás, para que, como en Caná de Galilea, pueda volver la alegría y la fiesta después de este momento de prueba.

Ayúdanos, Madre del Divino Amor, a conformarnos a la voluntad del Padre y a hacer lo que nos dirá Jesús, quien ha tomado sobre sí nuestros sufrimientos y ha cargado nuestros dolores para conducirnos, a través de la cruz, a la alegría de la resurrección.

Bajo tu amparo nos acogemos, Santa Madre de Dios; no deseches las oraciones que te dirigimos en nuestras necesidades, antes bien líbranos de todo peligro ¡oh Virgen gloriosa y bendita! Amén.»

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Mn. Benigne Marquès és distingit amb la Creu de Sant Jordi

El Canonge i Arxiver Capitular de l'Arxieu Diocesà i del Capitular d'Urgell, M.I. Mn. Benigne Marquès i Sala, ha estat distingit amb la Creu de Sant Jordi del Govern de la Generalitat de Catalunya, segons que es va donar a conèixer el passat 10 de març.

El Govern de la Generalitat de Catalunya va aprovar concedir la Creu de Sant Jordi a 30 personalitats i 15 entitats que s'han destacat pels serveis prestats a Catalunya en la defensa de la seva identitat o en el pla cívic i cultural. La Creu de Sant Jordi és un dels màxims reconeixements que pot rebre una persona per part de la Generalitat de Catalunya. La distinció es va crear el 1981 amb la finalitat de distingir les persones naturals o jurídiques que, pels seus mèrits, hagin prestat serveis destacats a Catalunya. Qualsevol ciutadà, grup de ciutadans o entitat pot demanar que s'atorgui aquest guardó a alguna persona, ja sigui física o jurídica.

Mn. Benigne Marquès va néixer a Oliana el 13 de febrer de 1940 i va ser ordenat de Prevere el 21 de desembre de 1963 a La Seu d'Urgell. És llicenciat en Dret canònic i Diplomàtic per l'Escola Vaticana de Paleografia, Diplomàtica i Arxivística. Des del 1974 és l'Arxiver diocesà d'Urgell i del Capítol Catedral.

És membre fundador de la «Fundació Societat Cultural Urgel·litana» que es va erigir a la Diòcesi d'Urgell com a fundació canònica l'any 2005, actualitzant i in-

tegrar el que pertanyia a la Societat Cultural Urgel·litana (1977). La «Fundació Societat Cultural Urgel·litana» aspira a fer conèixer la història religiosa, cultural, artística i institucional de les comarques que avui formen part del Bisbat d'Urgell, i de les que hi havien pertangut en el passat fins a la data de la seva segregació i incorporació a altres diòcesis.

L'anuari *Urgellia* és la màxima publicació de la «Fundació Societat Cultural Urgel·litana» de la Diòcesi d'Urgell.

Mn. Benigne Marquès ha estat un autor prolífic de treballs de recerca que s'han publicat en la revista especialitzada *Urgellia* i a d'altres publicacions. També ha treballat intensament en la difusió de les arrels culturals i històriques de la diòcesi d'Urgell a la demarcació de Lleida i al Principat. Recentment ha estat nomenat Vicari Judicial de la Diòcesi d'Urgell.

Darrer adéu a Mn. Joan Escales

El dia 4 de març va morir, a Balaguer, Mn. Joan Escales i Barbal als 90 anys d'edat i 65 de ministeri presbiteral. La missa exequial va tenir lloc el divendres dia 6 de març a la Parròquia de Sant Feliu de Sort, presidida pel Sr. Arquebisbe i celebrada pels vicaris generals i episcopal i per un bon nombre de preveres d'Urgell.

També hi van assistir a més dels germans i familiars de Mn. Joan, molts fidels del Pallars i de molts indrets, que coneixien i estimaven Mn. Escales.

A l'inici de la celebració, l'Arxiprest del Pallars Sobirà, Mn. Joan Pau Esteban, com és bell costum de la Diòcesi, llegí un breu recorregut pastoral de la vida entregada de Mn. Joan Escales. Posteriorment, el seu cos fou dut a rebre sepultura cristiana a la seva parròquia natal d'Enviny.

Mn. Joan Escales i Barbal va néixer a Enviny (Pallars Sobirà), el dia 2 de març de 1930. Cursà els estudis de Filosofia i de Teologia al Seminari Diocesà d'Urgell, i fou ordenat de Prevere el dia 19 de juny de 1955. Va estrenar el seu ministeri com a Vicari parroquial de Vilanova de Meià i al cap de 3 anys va ser nomenat Ecònom d'Àreu i Encarregat de Tor i Norís.

L'any 1963 se li encarregaren les parròquies de Florejacs, Palou de Florejacs i Selvanera fins que l'any 1968 el Sr. Bisbe l'envià a Barcelona per ampliar els seus estudis.

L'any 1975 retornà a la Diòcesi on se li encarregà ser Ecònom de Ribes de Freser, Bruguera i Ventolà. I al cap de 4 anys retornà al Pallars i se li confiaren les parròquies d'Espòt i Estais a les quals s'afegiren un any més tard Esterrí d'Àneu i Escalare. Posteriorment, el 1981, fou nomenat Encarregat de les parròquies de Jou, Berrós, Escaló, Escart, Cervi, Dorve, Alòs d'Isil, Llavorre, Burgo, Isil, Son, Unarre, València d'Àneu, Borén, Sorpe, Isavarre i Arreu.

L'any 1989 fou enviat de Rector a Enviny, el seu poble natal, on ha servit pastoralment durant 27 anys, i dos anys més tard se li afegiren les parròquies veïnes de Montardit i Malmercat.

L'any 1989, essent Rector d'Enviny, el Sr. Bisbe el nomenà Delegat episcopal de Pastoral Familiar, destacant per ser un bon acompanyador de famílies, matrimonis i grups familiars. A la rectoria d'Enviny creà l'espai d'acollida Eutopia, Bon Lloc, per rebre grups i persones en recerca personal i espiritual. El 29 de juliol de 2016, el Sr. Arquebisbe li acceptà la seva jubilació i passà a viure a la residència de Sant Domènec de Balaguer on ha estat cuidat i estimat pels seus germans preveres i pels residents. Sempre que podia retornava a Enviny amb la seva família. El dia 4 de març de 2020, quan acabava de complir els 90 anys d'edat, ha descansat en la Pau del Senyor, després de rebre els Sagraments de l'Església.

CONNECTA AMB LA TEVA FE

LA MISSA, DES DE CASA

Des de la Delegació de Mitjans de Comunicació i en l'excursion mesura que s'ha pres degut a la situació actual, us oferim un seguit de possibilitats per seguir la missa i les pregàries diàries, a través dels canals d'internet, de ràdio, i de televisió.

INTERNET

Cada dia a les 7:00 h
[youtube.com/vaticanews](https://www.youtube.com/vaticanews)

Cada dia a les 11:00 h
[http://www.montserratcomunicacio.cat/\(S\(gyx00gqp4zntgeauokz0sb5u\)\)/tvabadia.htm](http://www.montserratcomunicacio.cat/(S(gyx00gqp4zntgeauokz0sb5u))/tvabadia.htm)

Església Arxidiocesana de Barcelona Cada dia des de la Catedral de Barcelona a les 19.15 h
https://www.youtube.com/channel/UC0GDntXyCh_xE5Alz8gFRSg

RÀDIO

Diumenge a les 11:00 h des de Montserrat
Diumenge a les 19:00 h des de la Catedral de Barcelona
<http://www.radioestel.com>

105.0 Alt Urgell, Urgell, Pla d'Urgell, Noguera i Segarra
107.5 Principat d'Andorra
104.4 Cerdanya
106.0 Vall d'Aran

Diumenge a les 9:00 h
<https://www.cope.es/directos/net1>

Diumenge a les 10:30 h
<https://www.rtve.es/radio/radio-5/directo/>

TELEVISIÓ

Diumenge a les 10:30 h
<https://www.rtve.es/directo/la-2/>

TRECETV

De dilluns a dissabte a les 11:00 h
Diumenge a les 9:00 h
<http://trecetv.es/directo>

25 ANYS CPT

«El repte de l'Església és la confrontació amb els valors de la modernitat»

ANTONI CALVÓ ESPIGULÉ

Antoni Calvó Espigulé és un empresari de la construcció, actualment jubilat. Va participar al Concili Provincial Tarragonense com a president del Consell de Laics del Bisbat de Girona.

Quin record en guarda de la seva participació al Concili Provincial Tarragonense?

Fou una experiència forta i pràctica de comunió eclesial, inesborrable i de difícil comunicació. Uns mesos de treball intens, de molta responsabilitat, compensat per la coneixença de moltes persones d'arreu de Catalunya, de procedència i de punts de vista molt diversos, però amb inquietuds similars, amb qui debatèrem amb total llibertat.

Quina valoració en fa de les conclusions acordades?

Valoro d'una manera molt especial la primera resolució, la que per a molts era coneguda com el «davantal», perquè és la clau d'interpretació de totes les altres resolucions, i que fou pràcticament redactada per l'aula conciliar, amb la suma de moltes i diverses aportacions, i perquè fou l'única que votàrem conjuntament els membres conciliaris, amb vot consultiu, i els bisbes, amb vot deliberatiu.

Quins nous reptes té l'Església a casa nostra de cara al futur?

El principal repte de l'Església en general, no només la de casa nostra, és la inculturació en la nostra societat actual, moderna o postmoderna, i la confrontació amb els valors d'aquesta modernitat: racionalitat, esperit crític, emancipació de la ciència i de la tècnica; de la política i de la moral; democratització, igualtat de gènere, consciència ecològica...

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setm.) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé, més breu: 13,41c-62) / Sl 22 / Jo 8,1-11]. Sant Quirí, tribú romà, màrtir, pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jo 8,21-30]. Sant Benjamí, diaca i màrtir (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, verge romana i màrtir; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

ABRIL

1. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3,52-56 / Jo 8,31.42]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; sant Nuño Álvares Pereira, rel. carmelita.

2. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jo 8,51-59]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

3. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jo 10,31-42]. Sant Sixt I, papa

(romà, 115-125) i màrtir; sant Nicetas, abat.

4. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56]. St. Plató, abat; St. Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. ■ Diumenge vinent, Rams, Passió del Senyor (lit. hores: 2a setm.) [Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mt 26,14-27,66 (o bé, més breu: 27,11-54)]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València; santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

Diumenge V de Quaresma (A)

COMENTARI

Ja hem ressuscitat en Crist

La resurrecció de Llätzer (1310) de Duccio di Buoninsegna. Museu d'Art Kimbell, Fort Worth, Texas (EUA)

Tots coneixem la dita: Tot té solució menys la mort. Per això no ens pot estranyar que els miracles de resurrecció cridin tant l'atenció: *Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.* Jesús acaba de ressuscitar Llätzer. Però creure en una resurrecció ara i aquí és difícil. Per això a l'afirmació de Jesús: *El teu germà ressuscitarà*, Marta diu: *Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.* Tanmateix, *Jesús cridà fort: Llätzer, vine a fora. I el mort sortí.* Així d'aquesta forma tan senzilla ens sems que extraordinària Jesús torna a la vida el seu amic Llätzer. Així es fa realitat la primera lectura: *Jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel.* Fa referència també a la fe: *Quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.*

Però la resurrecció de Llätzer només és una ombra de la nostra pròpia resurrecció. Ell va tornar a la mateixa vida d'abans, amb totes les circumstàncies que comporta la vida de cada dia i va tornar a morir. La resurrecció de Crist, en canvi, va ser iniciar una vida absolutament diferent, on han desaparegut dolors, sofriments i mort. Però això ja és realitat ara, per a nosaltres els creients. Jesús diu: *Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més.* Creient en Crist ja som immortals i per això la mort terrenal només és un moment, un punt i seguit en la nostra vida. Pau ens recorda que tenim l'Esperit de Crist: *Si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, ell donarà vida als vostres cossos mortals.* Com a conseqüència: *Vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit.* Des del baptisme compartim la resurrecció. Ja hem ressuscitat! *Visquem, doncs, com a ressuscitats.*

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 37,12-14)

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

► Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-11)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingué l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 11,1-45) (Versió abreujada)

En aquell temps, les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimesu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.» Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.» Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?» Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor.» A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llätzer no morís?» Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?» Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això cridà fort: «Llätzer, vine a fora.» I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.» Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

► Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 37,12-14)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo abriré vuestros sepulcros, y os sacaré de ellos, pueblo mío, y os llevaré a la tierra de Israel. Y cuando abra vuestros sepulcros y os saque de ellos, pueblo mío, comprenderéis que soy el Señor. Pondré mi espíritu en vosotros y viviréis; os estableceré en vuestra tierra y comprenderéis que yo, el Señor, lo digo y lo hago "oráculo del Señor"».

► Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,8-11)

Hermanos: Los que están en la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pero si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justicia. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 11,1-45) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, las hermanas de Lázaro le mandaron recado a Jesús diciendo: «Señor, el que tú amas está enfermo». Jesús, al oírlo, dijo: «Esta enfermedad no es para la muerte, sino que servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella». Jesús amaba a Marta, a su hermana y a Lázaro. Cuando se enteró de que estaba enfermo se quedó todavía dos días donde estaba. Sólo entonces dijo a sus discípulos: «Vamos otra vez a Judea». Cuando Jesús llegó, Lázaro llevaba ya cuatro días enterrado. Cuando Marta se enteró de que llegaba Jesús, salió a su encuentro, mientras María se quedó en casa. Y dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano. Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá». Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará». Marta respondió: «Sé que resucitará en la resurrección en el último día». Jesús le dijo: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre. ¿Crees esto?». Ella le contestó: «Sí, Señor: yo creo que tú eres el Cristo, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo». Jesús se conmovió en su espíritu, se estremeció y preguntó: «¿Dónde lo habéis enterrado?». Le contestaron: «Señor, ven a verlo». Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería!». Pero algunos dijeron: «Y uno que le ha abierto los ojos a un ciego, ¿no podía haber impedido que este muriera?». Jesús, conmovido de nuevo en su interior, llegó a la tumba. Era una cavidad cubierta con una losa. Dijo Jesús: «Quita la losa». Marta, la hermana del muerto, le dijo: «Señor, ya huele mal porque lleva cuatro días». Jesús le replicó: «¿No te he dicho que si crees verás la gloria de Dios?». Entonces quitaron la losa. Jesús, levantando los ojos a lo alto, dijo: «Padre, te doy gracias porque me has escuchado; y sé que tú me escuchas siempre; pero lo digo por la gente que me rodea, para que crean que tú me has enviado». Y dicho esto, gritó con voz potente: «Lázaro, sal afuera». El muerto salió, los pies y las manos atados con vendas, y la cara envuelta en un sudario. Jesús les dijo: «Desatadlo y dejadlo andar». Y muchos judíos que habían venido a casa de María, al ver lo que había hecho Jesús, creyeron en él.